

Dosarul nr. 2ra-532/22
2-20128173-01-2ra-14042022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) M. Țurcan
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, I. Secieru, R. Pulbere

Î N C H E I E R E

01 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Kravciuk Vitalii,
reprezentat de avocatul Suveica Ariadna,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Kravciuk Elena
împotriva lui Kravciuk Vitalii cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținere,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 15 octombrie 2020, Kravciuk Elena a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Kravciuk Vitalii cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținere.

În motivarea acțiunii, Kravciuk Elena a menționat că la 26 mai 2013, a
încheiat căsătoria cu Kravciuk Vitalii, iar la XXXXX s-au născut copiii XXXXX.

Reclamanta a indicat că duce o viață personală separată de pârât, astfel
păstrarea familiei este imposibilă.

Kravciuk Elena a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată cu Kravciuk Vitalii
la 26 mai 2013, înregistrată la Oficiul Stare Civilă Chișinău, determinarea
domiciliului copiilor minori, XXXXX, născuți la XXXXX, cu mama, a lăsa copii
minori la educația mamei, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori în
sumă bănească fixă de 1 856,9 de lei lunar pentru fiecare și încasarea sumei de 4
500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2021, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Kravciuk Elena.

S-a desfăcut căsătoria înregistrată la data de 26 mai 2013, trecută în Registrul
actelor de stare civilă cu nr. 236 la Oficiul de Stare Civilă mun. Chișinău între
Kravciuk Vitalii și Busuioc Elena (Kravciuk).

S-a determinat domiciliul copiilor minori, XXXXX, născuți la XXXXX, la domiciliul mamei, Kravciuk Elena.

S-a încasat de la Kravciuk Vitalii în beneficiul Elenei Kravciuk pensia pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX, născuți la XXXXX, în sumă fixă, în mărime de 1 856,90 de lei pentru fiecare copil, lunar, începând cu data de 15 octombrie 2020 și până la atingerea majoratului de către copii.

S-a încasat de la Kravciuk Vitalii în beneficiul Elenei Kravciuk suma de 4 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Kravciuk Vitalii și Kravciuk Elena au încheiat căsătoria la 26 mai 2013, iar la XXXXX s-au născut copiii XXXXX.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că familia s-a destrămat, iar în astfel de circumstanțe păstrarea familiei și conviețuirea soților în continuare este imposibilă, de aceea căsătoria între Kravciuk Vitalii și Kravciuk Elena urmează a fi desfăcută.

La fel, instanța de judecată a relatat că acționând cu precădere în interesele copiilor minori, ținând cont de vârsta fragedă a copiilor, de atașamentul copiilor față de mamă, pretenția reclamantei privind determinarea domiciliului copiilor minori cu mama urmează a fi admisă integral.

Totodată, în partea pretenției reclamantei de a fi lăsați copiii minori la educația acesteia, instanța de judecată a invocat art. 63 din Codul familiei, care prevede determinarea domiciliului copilului minor la domiciliul unuia dintre părinți, la desfacerea căsătoriei, precum și art. 60 din Codul familiei, care prevede că părinții au dreptul și sînt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat.

Astfel, reieșind din prevederile normelor citate, instanța a concluzionat că ambii părinți au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii indiferent dacă locuiesc împreună sau separat, prin urmare, pretenția reclamantei prin care solicită de a fi lăsați copii minori la educația acesteia în exclusivitate, nu poate fi admisă. Or, aceasta ar echivala cu decăderea pîrîtului din drepturile părintești fără un motiv justificat, ceea ce este inadmisibil.

Cu referire la pretenția reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere, instanța a reținut că potrivit informației din 22 decembrie 2020, Kravciuk Vitalii lucrează în cadrul companiei "Building Site Ltd" în calitate de zidar, cu un salariu anual de 45 600 Lire sterline, iar potrivit extrasului din ordinul de plată pentru perioada 05 octombrie 2020-05 noiembrie 2020, pîrîtul a avut venit de 4 141,25 de Lire Sterline.

De asemenea, instanța a reținut că, potrivit informației eliberate de Biroul Național de Statistică, minimul de existență calculat pentru copil în vîrsta de 1-6 ani în oraș mare pentru semestrul II anul 2020, a constituit suma de 1 856,9 de lei.

Prin urmare, instanța de judecată, acționînd în interesul major al copiilor, a ajuns la concluzia că pretenția Elenei Kravciuk privind încasarea pensiei de întreținere a copiilor este întemeiată și urmează a fi admisă, cu încasarea de la Kravciuk Vitalii a pensiei pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX, în sumă

fixă, în mărime de 1 856,90 de lei pentru fiecare copil, lunar, începînd cu data de 15 octombrie 2020 și pînă la atingerea majoratului de către copii.

Or, din înscrisurile anexate, se constată că pîrîtul are venituri considerabile din munca prestată în afara Republicii Moldova și este apt de a asigura plata unei astfel de întrețineri.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Kravciuk Vitalii și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 ianuarie 2021.

La 30 martie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Kravciuk Vitalii, reprezentat de avocatul Suveica Ariadna, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul Kravciuk Vitalii, în motivarea recursului a invocat că soluționarea cauzei în instanța de fond a avut loc cu încălcarea dreptului la apărare, ca urmare a inducerii în eroare a instanței de judecată referitor la adresa la care urma să fie citat, iar semnătura aplicată pe avizele de recepție expediate de prima instanță, nu-i aparțin, deoarece în perioada respectivă se afla la muncă peste hotarele țării.

La fel, a susținut că decizia contestată este ilegală, fiind pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material, interpretării eronate a normelor de drept material, precum și aprecierii arbitrare a probelor.

De asemenea, recurentul a menționat că nu este de acord cu desfacerea căsătoriei, iar instanța de fond urma să stabilească un termen de împăcare.

Totodată, a specificat că participă la întreținerea copiilor minori în cuantum mai mare decât cel dispus spre încasare de instanța de fond, astfel instanța de apel urma să respingă capătul de cerere privind încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori.

La 14 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă plicul a fost restituit cu mențiunea ”nereclamat” (f.d. 107-108).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 04 noiembrie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La 27 ianuarie 2022, instanța de apel a expediat în adresa avocatului Suveica Ariadna decizia motivată (f.d. 87).

La caz, Colegiul reține că, prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 41 din 24 februarie 2022, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pentru o perioadă de 60 de zile.

Conform art. 2 din Hotărârea respectivă, pe perioada stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a măsurilor, inclusiv și stabilirea unui regim de lucru pentru toate entitățile.

La 02 martie 2022, a fost emisă Dispoziția nr. 5 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, prin care la pct. 5.1.2 a prevăzut că termenele

de exercitare a căilor de atac în cauzele civile se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare la data intrării în vigoare a dispoziției, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Recursul a fost declarat la 30 martie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva

Bulgariiei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Kravciuk Vitalii, reprezentat de avocatul Suveica Ariadna, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Kravciuk Vitalii, reprezentat de avocatul Suveica Ariadna.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh